

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จะมีอุปสรรคอย่างแน่นอนในงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกต้องอดทนต่อความยากลำบากทั้งหมด และคงอยู่อย่างซื่อสัตย์ในงานรับใช้นี้ ลูกต้องมีเมตตา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งบ่งชี้ของผู้ที่สำนึกในชาติเกิดสุดท้ายของเขา?
- คำตอบ:** สติปัญญาของเขาสำนึกว่าพวกเขาจะไม่ใช้อีกชาติเกิดหนึ่งในโลกนี้และพวกเขาต้องไม่ให้กำเนิดแก่ผู้อื่น นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาปและเราไม่ต้องการให้โลกนี้เพิ่มขึ้นอีกต่อไป โลกนี้ต้องถูกทำลาย เราจะละเสื้อผ้าเก่านี้และกลับบ้านของเรา ในเวลานี้ การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบ
- เพลง:** ดอกตูมของยุคใหม่ ...

โอมชานติ พ่อแม่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่า ลูกต้องจุดแสงของแต่ละคน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมีความคิดที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกันที่จะชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นแก่มนุษย์ทั้งหมด พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกและเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ผู้คนไม่เข้าใจว่านี่คือดินแดนของความทุกข์ แต่ต้องมีสถานที่ของความสุขด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ในคัมภีร์ พวกเขาได้ทำให้สถานที่ของความทุกข์กลายเป็นสถานที่ของความทุกข์ พ่อฉันมีเมตตา ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่า พวกเขาไม่มีความสุข เพราะพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสุข และผู้ที่ให้ความสุข สิ่งนี้คือชะตากรรมของละครเช่นกัน พวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรเรียกว่าความสุข และอะไรเรียกว่าความทุกข์ พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านคือผู้ที่ให้ความสุขและความทุกข์ สิ่งนั้นหมายถึง การประณามท่าน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าผู้ที่พวกเขาเรียกว่าพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขเท่านั้นแก่ลูก ลูกรู้ว่า ในเวลานี้บาปามาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: พ่อจะพาทุกคนกลับไปบ้านที่แสนหวาน บ้านที่แสนหวานนั้นบริสุทธิ์เช่นกัน ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ที่นั่น ไม่มีใครรู้จักสถานที่นั้น พวกเขาพูดว่า: ผู้คนผู้ขึ้นไปอยู่เหนือสุดินแดนนิพพาน แต่พวกเขาไม่เข้าใจ หากพระพุทธเจ้าไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างแน่นอนเขาต้องเคยเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น และดังนั้น เขาจึงกลับไปที่นี่ อ้อชะ เขาไปที่นั่น แต่ผู้อื่นจะไปที่นี่ได้อย่างไร? เขาไม่ได้พาผู้ใดไปกับเขา ในความเป็นจริง เขาไม่ได้ไปที่นั่น และเหตุนี้เอง ทุกคนจึงจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีโลกที่บริสุทธิ์ 2 โลก: หนึ่งคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น และอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต มีดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ และนี่คือดินแดนของราวัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน “เมื่ออาณาจักรของราม” ลูกกล่าวถึง สติปัญญาของลูกก็ไปหาพระเจ้า ไม่ใช่ทุกคนจะยอมรับว่ามนุษย์เป็นพระเจ้า ดังนั้น ลูกต้องมีเมตตาต่อพวกเขา ลูกต้องอดทนต่อความยากลำบาก บาบาพูดว่า: ลูกที่แสนหวานจะมีอุปสรรคมากมายในไฟฟูชาญญูของความรู้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพนี้ พระเจ้าของกิตตะต้องการดูแลลูกดูหมิ่นด้วยเช่นกัน ผู้นี้และลูกถูกดูถูกดูหมิ่นเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: บางทีผู้นี้มองเห็นพระจันทร์ในคืนที่สี่ ทั้งหมดเหล่านั้นคือเรื่องเล่า มีความสับสนมากมายในโลก มองดูสิ่งที่ผู้คนรับประทาน พวกเขาแม้กระทั่งฆ่าสัตว์ มองดูสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาทำ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด มีความก้าวร้าวรุนแรงมากมายในโลก พ่อทำให้ทุกอย่างง่ายดายอย่างยิ่งสำหรับลูก พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อธิบายหนึ่งสิ่งแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: จดจำดินแดนของความสงบและดินแดนของความทุกข์ของลูก ตั้งแต่เดิมแล้วลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ชันยาสชี้หนทางไปสู่สถานที่นั้นแก่ลูกด้วยเช่นกัน หากบางคนไปสู่ดินแดนนิพพาน เขาจะพาผู้อื่นไปกับเขาได้อย่างไร? ใครจะพาพวกเขาไปที่นั่น? ยกตัวอย่าง หากพระพุทธเจ้าไปสู่ดินแดนนิพพาน สาวกของเขา, ชาวพุทธกำลังนั่งอยู่ที่นี้ เขาควรจะพาพวกเขากลับไปกับเขาด้วยเช่นกัน มีการจดจำว่าจิตวิญญาณ(ดวงวิญญาณ) ของผู้นำศาสนทั้งหมดอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน นั่นคือ พวกเขาอยู่ในร่างหนึ่งร่างใด และถึงกระนั้นผู้คนก็เฝ้าแต่ร้องสรรเสริญเขา อ้อชะ พวกเขาไปหลังจากได้ก่อตั้งศาสนาหนึ่ง ในกรณีนั้น สิ่งใดเกิดขึ้นหลังจากนั้น? ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อไปสู่การหลุดพ้น บาบาไม่ได้สอนลูกให้พราวด ทำทาปาเซียหรือไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อประทานการหลุดพ้นและชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดแก่ทุกคน พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อ มีการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น ท่านพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ลูกเฝ้าแต่มองเห็นว่าเมล็ดลูกเพาะหว่านอย่างไร ลูกสาวทำความเพียรพยายามและเฝ้าแต่หว่านเมล็ด มาบบาบาและลูกทั้งหมดเฝ้าแต่หว่านเมล็ด หัวหน้าคนสวนสอนลูกถึงวิธีที่จะหว่านเมล็ด ท่านคือนายของสวนดอกไม้ ลูกหว่านเมล็ด ต้นอ่อนปรากฏขึ้นมา แล้วพายุของมายาก็มีผลกระทบต่อดินอ่อนเหล่านั้น มีพายุหลายประเภทที่มีผลกระทบต่อดินอ่อนเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นคืออุปสรรคของมายา เมื่อมีพายุลูกควรถามว่า: บาบา ฉันควรทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? พ่อคือผู้ที่ให้ศรัทธาแก่ลูก จะมีพายุ อันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจว่า: ฉันดวงวิญญาณ

ไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย ในเวลานี้ เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเรา เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาใช้ชาติเกิดเป็นงานของดวงวิญญาณที่จะสร้างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกจะไม่ใช้อีกชาติเกิดหนึ่งในโลกนี้ และลูกไม่ต้องให้กำเนิดแก่ผู้ใด บางคนถามว่า: ในกรณีนั้น โลกจะดำเนินไปอย่างไร? อ้อ แต่เราไม่ต้องการให้โลกนี้เพิ่มขึ้นอีกต่อไปในเวลานี้ นั่นเป็นเพียงการเพิ่มการคดโกง ระบบนี้ได้ดำเนินไปตั้งแต่วินาทีแรก เป็นวินาทีที่ทำให้โลกคดโกง รามทำให้โลกสูงส่ง สำหรับสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า หากลูกไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองเช่นกัน พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเชื่อว่า ร่างกายของพวกเขาได้กลับมาเก่าในเวลานี้ และพวกเขาจะละทิ้งร่างนั้นและรับร่างใหม่ ที่นี้พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแค่คิดว่าตนเองเป็นร่างกายผู้ที่ไม่มีความสุขต้องการจากโลกนี้ ที่นั่นมีเพียงความสุข แต่พวกเขามีความรู้ของดวงวิญญาณ ที่นั่นพวกเขาจะสร้างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง และเหตุนี้เอง พวกเขาจึงไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ นั่นคือผลรางวัลของความสุข ที่นี้เช่นกัน พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณ และบางคนแม้กระทั่งพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขามีความรู้ของการคงอยู่ของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทิ้งบทบาทของเขาและกลับไป อย่างแน่นอน ลูกต้องละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ทุกคนเชื่อในการกลับชาติมาเกิด ทุกคนรู้สึกเสียใจต่อการกระทำของเขา ในอาณาจักรของมายา การกระทำนั้นเป็นบาปเสมอ และดังนั้น พวกเขาเฝ้าแต่สำนึกเสียใจของการกระทำของเขา ที่นั่นลูกจะไม่ทำการกระทำใดที่ทำให้เสียใจต่อการกระทำในภายหลัง ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขายังคงทดลองระเบิด จากความโกรธ พวกเขาจะจู่โจมด้วยระเบิด สิ่งเหล่านั้นคือระเบิดที่ทรงพลัง ยาดาวาซของยุโรปได้รับการจดจำ เราจะเรียกผู้คนของศาสนาทั้งหมดว่าเป็นชาวยุโรป ในอีกด้านหนึ่งคือบารัต แล้วพวกเขาก็ได้ปะปนผู้อื่นทั้งหมดเข้าด้วยกันเช่นกัน พวกเขามีความรักอย่างมากต่อประเทศของเขา อย่างไรก็ตาม ฆะตกรรมเป็นเช่นนั้น ดังนั้น พวกเขาจะทำอะไรได้? บาบากำลังให้พลังกำลังทั้งหมดแก่ลูก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ บาบามาไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อและละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง บางคนพูดว่า: ฉันจดจำราม หรือศรียุชณะ พวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในเวลานั้น หากพวกเขาเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เหตุใดพวกเขาจึงไม่จดจำพ่อของดวงวิญญาณเล่า? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เหตุใดลูกจึงจดจำมนุษย์เล่า? ลูกต้องมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ และนั่นกำลังจดจำพ่อ บาบาออกคำสั่งแก่ลูกว่า: ด้วยการจดจำพ่อ บาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและมรดกจะเข้ามาสู่สติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่า: พ่อและสมบัติ นั่นคือ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนเฝ้าแต่ร่อนไปทั่วเพื่อสิ่งนี้ พวกเขาเฝ้าแต่ก่อไฟบูชายัญ ทำทาปาเซีย และพราสาวด ฯลฯ พวกเขาไปเพื่อขอพรจากพระสันตปาปา ที่นี้พ่อเพียงแค่บอกลูกให้ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ การละเล่นได้สิ้นสุดลง 84 ชาติเกิดของเราได้สิ้นสุดลง แล้วเวลานี้เราต้องกลับบ้าน บาบาได้อธิบายสิ่งนั้นอย่างง่ายดายขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เมื่อการละเล่นจะสิ้นสุดลง พวกเขาเข้าใจว่ามีเพียง 15 นาทีเท่านั้นที่จะไป แล้วจากนั้นจะสิ้นสุดลง นักแสดงเข้าใจว่าพวกเขาจะละทิ้งเครื่องแต่งกายของเขาและกลับบ้าน ในเวลานี้ ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกควรพูดคุยกับตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่ายาวนานเพียงใดที่ลูกได้เล่นบทบาทของความสุขและความทุกข์ของลูก ในเวลานี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ สิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโลก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะลูกทำลาย ในเวลานี้ ลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่ายุคเหล็กจะยังคงดำเนินไปอีกสี่หมื่นปี นั่นเรียกว่าความมึนตึ๋นอย่างที่สุด พวกเขาไม่ได้มีการคำแนะนำของพ่อ ความรู้หมายถึง การมีคำแนะนำของพ่อ และความรู้หมายถึงไม่มีการแนะนำ ดังนั้น หมายถึงพวกเขาอยู่ในความมึนตึ๋นอย่างที่สุด ในเวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่างอย่างที่สุด ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ กลางคืนจะสิ้นสุดลงและเราจะกลับบ้าน ในเวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มาและพรุ่งนี้จะเป็นกลางวันของบราห์มา ใช้เวลาสำหรับสิ่งนั้นที่จะเปลี่ยนแปลง ลูกรู้ว่าในเวลานี้เราอยู่ในดินแดนแห่งความตายและพรุ่งนี้เราจะอยู่ในดินแดนของความเป็นอมตะ ก่อนอื่นใดเราจะต้องกลับบ้าน วงจรของ 84 ชาติเกิด เฝ้าแต่หมุนไปในวิธีนี้ วงจรไม่เคยหยุดหมุน บาบาพูดว่า: ลูกจะได้พบพ่อกี่ครั้ง? ลูกพูดว่า พวกเขาจะได้พบพ่อหลายต่อหลายครั้ง วงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกจะมาถึงจุดสิ้นสุด ดังนั้น วงจรจะสิ้นสุดสำหรับคนอื่นด้วยเช่นกัน นี่เรียกเป็นความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกสามารถถามว่า: ใครเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ผู้ที่ไม่มีตัวตนเรียกว่าเป็นพระเจ้า ดังนั้น เหตุใดลูกจึงพูดว่า: ผู้เป็นเจ้าของรากคือราชาราม? พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เพื่อที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องมีกลวิธีที่ดีเยี่ยม แต่ละวันที่ผ่านไป ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไป เพราะว่าลูกจะได้รับความรู้ที่ลึกซึ้ง เป็นเพียงเรื่องของอัลฟาที่ลูกต้องอธิบาย หากลูกล้มอัลฟา ลูกก็กลายเป็นเด็กกำพร้า และลูกเฝ้าแต่ไม่มีความสุข ด้วยการมาเพื่อรู้จักผู้เดียวจากผู้เดียว ลูกกลับมามีความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือความรู้ในขณะที่นั้นเป็นความไม่รู้เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ! แต่ท่านคือพ่อ พ่อพูดว่า:

วิญญาณปีศาจร้ายในลูกอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ราววัน อยู่ในรูปของกิเลสทั้งห้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกควรมีความซาบซึ้งที่ยิ่งใหญ่ว่า ลูกอยู่ในตักของพระเจ้า แล้วในอนาคต ลูกจะเข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพ มีความสุขที่สม่าเสมอที่นั่น ชีพบาบาได้นำเรามาเลี้ยงดู เราต้องจดจำท่าน ลูกต้องนำมาซึ่งคุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น และลูกจะได้รับอาณาจักร สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ดีมากที่ต้องเข้าใจ ชีพบาบาไม่มีตัวตนและเราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เราเคยอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างปราศจากร่าง เปลือยเปล่า บาบาปราศจากร่างเสมอ บาบาไม่เคยใส่เครื่องแต่งกายของร่างกายหรือกลับมาใช้ชาติเกิด บาบาจุติลงมาใหม่เพียงครั้งเดียว ก่อนอื่นใด ท่านสร้างบราห์มา ดังนั้น ท่านทำให้ผู้นี้เป็นของท่านและให้ชื่อที่ต่างกันแก่เขา หากไม่ได้เป็นไปสำหรับบราห์มา บราห์มินจะมาจากที่ใด? ดังนั้น นี่คือผู้เดียวกันที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ท่านคือผู้ที่สวยงามแล้วกลับมาเกลียด เขากลายเป็นขี้มจากซุนดร้า และแล้วเขากลายเป็นซุนดร้าจากขี้ม เราสามารถเรียกบาร์ตว่า “ขี้ม-ซุนดร้า” บาร์ตเองเรียกว่าเป็นขี้ม และบาร์ตเองก็เรียกว่าเป็นยุคทอง ซุนดร้า (สวยงาม) เป็นบาร์ตที่หนึ่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและกลับมาเกลียด เป็นบาร์ตเองที่หนึ่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาสวยงาม บาบาต้องทำความเข้าใจพยายามของท่านกับบาร์ต ชาวบาร์ตได้เฝ้าแต่เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ไม่มีความแตกต่างใดปรากฏให้เห็นระหว่างชาวยุโรปและชาวอินเดีย เมื่อพวกเขา (ชาวอินเดีย) ไปต่างแดนและแต่งงานที่นั่น พวกเขาเรียกว่าเป็นชาวคริสต์ ลูกของเขาจะมีรูปลักษณะเดียวกัน บางคนแม้กระทั่งไปที่แอฟริกาแล้วแต่งงาน ในเวลานี้ บาบาให้สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเพื่อที่เข้าใจจริง มีการเขียนไว้ว่า เคยมีผู้ที่มีสติปัญญาที่หยั่งขาดในเวลาของการทำลายล้าง ยาดาวาสและฆราวาสไม่ได้มีความรักใดๆ ผู้ที่มีความรักนั้นได้รับชัยชนะ ศัตรูก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้มีสติปัญญาที่หยั่งขาด พ่อพูดว่า: เวลานี้ ทั้งหมดคือศัตรูของกันและกัน พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดูถูกท่านในวิธีนี้ หรือพวกเขาพูดว่า ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย และท่านไม่ได้มีรูปหรือนามใดๆ พวกเขายังคงพูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พวกเขาแม้กระทั่งได้นิmithของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความแตกต่างใดระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่มีพลังกำลังตามลำดับกันไป น้อยกว่าและมากกว่า แม้ว่ามนุษย์คือมนุษย์ มีสถานภาพของเขาด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างระหว่างสติปัญญาของเขา มหาสมุทรแห่งความรู้ให้ความรู้แก่ลูก และเหตุนี้เอง ลูกจึงจดจำท่าน สภาพของลูกนั้นจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย ในเวลาอมฤต จดจำพ่อและมีประสบการณ์ของความสุข ลูกอาจจะนอนลงแต่ลูกต้องไม่นอนหลับ ลูกควรนั่งด้วยความมุ่งมั่นของลูกเอง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ผู้เชี่ยวชาญสมาธิไพรให้ยาสำหรับอมฤตเวลา สิ่งนี้คือยาเช่นกัน พ่อ ผู้สร้างได้สร้างบราห์มินผ่านบราห์มา และสอนความรู้นี้ อธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความซาบซึ้งทางจิตว่าลูกได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า แล้วลูกจะเข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพ นำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเองและผู้อื่น
2. ตื่นในเวลาอมฤต และไตร่ตรองความรู้ของมหาสมุทรแห่งความรู้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกมีความสุขในหัวใจของลูกอย่างสม่าเสมอ และอยู่เหนือทุกคำถามในขณะที่มีสายใยและความสัมพันธ์กับทุกดวงวิญญาณ
 ในขณะที่มีสายใยและความสัมพันธ์กับทุกดวงวิญญาณ อย่าให้มีคำถามใดๆ ในหัวใจของลูกว่าทำไมบางคนถึงทำอะไรเช่นนั้น หรือพูดอะไรบางอย่าง หรือบางสิ่งไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น แต่ควรเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ขจัดคำถามประเภทเหล่านั้นทั้งหมดออกไปจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่าเสมอ อย่างไรก็ตามผู้ที่สร้างคิขของคำถามก็สร้างสิ่งสร้างนั้นแล้วต้องหลอเลี้ยสิ่งนั้นไว้ด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องใช้เวลาและพลังงานกับสิ่งนั้น ดังนั้นเวลานี้จึงมีการคุมกำเนิดกับสิ่งสร้างที่ไร้ประโยชน์

คติพจน์: หลอมรวมพ่อผู้เป็นจุดไว้ในดวงตาของลูก และจะไม่มีใครอื่นสามารถหลอมรวมเข้ากับพวกเขาได้